

РЕШЕНИЕ

№ 38618

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9893** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директор на дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез пълномощника си ст. юрк. Б., срещу Решение № 3204 от 21.08.2025 г., постановено по НАХД № 14518/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2300330 от 15.09.2023 г., издадено от И. Х. Й. - Директор на Дирекция „Инспекция по труда-С.“, с което на дружество „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, представлявано от М. П. Т. – управител, в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал.5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекс на труда (КТ) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, като вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от ст. юрк. С., която моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно, като постановено в противоречие на материалния закон. Счита, че наказващият орган е дал правилна правна квалификация на нарушението, която съответства и на словесното му описание. Счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита за неправилно и незаконосъобразно въззивното съдебно решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 3204 от 21.08.2025 г., постановено по НАХД № 14518/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав, съдът е отменил Наказателно постановление № 22-2300330 от 15.09.2023 г., издадено от И. Х. Й. - Директор на Дирекция „Инспекция по труда-С.“, с което на дружество „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, представлявано от М. П. Т. – управител, в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал.5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел за установено от фактическата страна, че 12.07.2023 г., около 11:40 часа С. Л. – старши инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] заедно с Д. К. и Р. Б. също от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя му М. П. Т., в качеството на работодател, като при извършената проверка по работни места в обект - строеж: „Жилищна сграда“ с идентификатор КККР (имот): 68134.514.264, УПИ VII-9, кв. 44, м. ГГЦ-Зона В-15, Пробив Д.Н., р-н С., [населено място], [улица], изграждащ се от посоченото дружество, било установено, че К. К. К., ЕГН [ЕГН] полага труд като „кофражист“, като същият е посочил в попълнена от него декларация, че работи от 11.07.2023 г. в „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД на посочения обект – на длъжност „арматурист“, с определено работно време от 08:00 ч. до 17:00 ч. и почивки в рамките на работния ден в размер на 1 час и 30 минути, с почивни дни в седмицата – събота и неделя и месечно трудово възнаграждение в размер на 780 лева.

Установено е, че в представените в последствие в Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] от „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД документи, работодателят е представил трудов договор № 084/12.07.2023 г., сключен с К. К. К. за длъжност „кофражист“ и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверена от ТД на НАП, от които било установено, че дружеството не е предоставило на К. преди постъпването му на работа копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториална дирекция на Национална агенция по приходите, в нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2326416/20.07.2023 г.

Въз основа на установеното при проверката и в присъствието на двама свидетели и представител на „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, С. Л. – старши инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място], съставил против „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300330 от 20.07.2023 г. за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ, извършено на 12.07.2023 г. в проверявания строеж, изграждащ се от дружеството. Актът бил подписан от актосъставителя, свидетелите и управителя на дружеството без възражения, бил предявен на последния и му бил връчен препис. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу АУАН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушението и дадената му правна квалификация И. Х. Й. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е издадено обжалваното

Наказателно

постановление

№ 22-2300330 от 15.09.2023 г., с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложила на „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ. На 26.09.2023 г. препис от НП бил връчен на дружеството

жалбоподател, а на 10.10.2023 г. била депозирана жалба срещу НП.

Изложената фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства: показанията на свидетеля С. Л., препис от трудов договор № 084/12.07.2023 г. на К. К. К., декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ от К. К. К. от 12.07.2023 г., справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 2238823333707/12.07.2023 г., протокол за извършена проверка № ПР2326416/20.07.2023 г., Заповед № 3-0693/15.08.2022 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", Заповед № 1744/20.12.2022 г. за назначаване на директор в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище в С. и длъжностна характеристика връчена на 21.12.2022 г., Заповед № ЧР-300/01.04.2021 г. ведно с длъжностна характеристика на С. Л. и останалите съдържащи се по административно - наказателната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Съдът е приел, че при правилно установените фактически констатации АО е приложил некоректно материалния закон, имайки предвид, че правното задължение на работодателя по чл. 63, ал. 1 КТ, изразяващо се в противоправно бездействие, ще бъде осъществено единствено ако са налични сключен трудов договор, подписан от двете страни и уведомление по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, но въпреки това същите не са били връчени преди постъпване на работника на работа. В тази връзка е обосновал извод, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 63, ал. 2 КТ, изразяващо се в противоправно действие, доколкото е допуснало посоченото лице да престои работна сила в обекта на контрол, преди да му връчи процесните книжа, въпреки съществуващата изрична забрана в очертаната насока.

Съставът на СРС е направил извод, че предвид различните форми на изпълнителните деяния, очертани в съставите на чл. 63, ал. 1 КТ (проявено противоправно бездействие при наличието на задължение за извършване на конкретно действие – обявяване на трудовия договор в компетентна на ТД на НАП и връчване на препис от уведомлението по чл. 62, ал. 2 КТ) и чл. 63, ал. 2 КТ (проявено противоправно действие при наличието на задължение за бездействие, касателно недопускането до работа на работника и служителя, преди връчване на книжата), то е процесуално недопустимо съдът да упражни правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, тъй като макар да се касае за същото наказуемо нарушение, това неминуемо би довело до съществено изменение на фактическите обстоятелства, част от първоначално възведеното „административно обвинение“ и ще накърни правото на защита на санкционираното юридическото лице.

По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е отменил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 КТ в тридневен срок от сключването на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до

съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции „Инспекция по труда“ електронен достъп до регистъра на трудовите договори и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от съответното заверено уведомление. Според приложимата норма на чл. 63, ал. 2 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В ал. 2 на чл. 63 е въведена изрична забрана за работодателя да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1.

От приобщените по делото доказателства е видно, че трудов договор с лицето е сключен постфактум, след осъществяване на проверката, за което свидетелства и фактът, че уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП в 12:27 ч. на 12.07.2023 г. видно от уведомление изх. № 2238823333707/12.07.2023 г. По делото е представена попълнена от К. декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, в която посочил, че работи в дружеството от 11.07.2023 г. на длъжност „арматурист, с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа и и почивки в рамките на работния ден в размер на 1 час и 30 минути. Работодаателят е представил трудов договор № 084/12.07.2023 г. сключен с К. К. К. за длъжност „кофражист“, т.е. към момента на проверката 12.07.2023 г. в действителност същия не е разполагал със сключен трудов договор, а същият е изготвен с оглед констатациите на проверяващите след приключване на контролната дейност.

При това положение настоящата инстанция приема, че описаното в НП деяние е несъставомерно по посочения текст – чл. 63, ал. 2 от КТ, тъй като приетата от административнонаказващия орган правна квалификация не отговаря на действително установените по делото факти, отразени в АУАН и в НП. Санкционирането на лицето на основание чл. 63, ал. 2 от КТ за това, че е допуснал до работа лице, без да му е предоставил екземпляр от сключения трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, предполага да е налице подписан трудов договор между работодателя и работника, както и да е изпратено уведомление до ТД на НАП. Очевидно е, че при липса на писмен трудов договор между страните в момента на проверката, то и работодателят не би могъл да предостави на работника копие от същия и уведомлението. Поради което, следва да бъде прието, че при установената липса на писмен трудов договор към момента на проверката работодателят следва да понесе отговорност за неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ - за това, че не е сключил с работника трудов договор в писмена форма, а не за вменената му от наказващия орган отговорност по чл. 63, ал. 2 от КТ. Отговорността по чл. 63, ал. 2 от КТ изисква друга фактическа обстановка, а именно – наличие на сключен и подписан трудов договор и непредставяне на работника както на сключения договор, така и на копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. В случай, че не е осъществен юридическият факт, пораждащ задължението по чл. 63, ал. 1 от КТ, не би могло да се стигне до нарушаване на забраната по чл. 63, ал. 2 от КТ. В контекста на изложеното, касационният състав намира за неоснователни сочените от касатора отменителни основания.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3204 от 21.08.2025 г., постановено по НАХД
№ 14518/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.